

Vzpouora na Komoře?

S určitým trpkým pobavením zaznamenávám mediální zprávy na téma vzpoura advokátů v advokátní komoře.

Pobavilo mě, že iniciativa několika advokátů, kteří se rozhodli kandidovat na společné platformě na sněmu České advokátní komory do orgánů ČAK, byla mediálně označena za vzpouru, zřejmě proto, aby zaujala více mediální pozornosti. Toto pobavení má ale poněkud trpkou příchuť, protože jedním z cílů nově vytvořené platformy má být zlepšení mediálního obrazu advokátní komory a advokacie jako celku. Nejsem si úplně jistý, jestli vytváření mediálně senzačního dojmu vzpoury je tou nejlepší cestou ke zlepšení mediální pověsti advokacie. V mých očích je slovo vzpoura synonymem pro ozbrojenému povstání zpravidla vězňů, strojů nebo otroků proti vrchnosti nebo panstvu, které dlouhodobě potlačuje jejich lidská či robotická práva. Advokátní komora je však samosprávná stavovská organizace, jejíž orgány jsou voleny na sněmu, kterého se mají právo účastnit a na sněmu kandidovat všichni advokáti.

Ve skutečnosti se tedy nejedná o žádnou vzpouru, ale o uplatnění zcela legitimního práva skupiny advokátů ucházet se ve volbách o důvěru svých kolegů. Tato platforma přitom vystupuje se zcela standardním programem požadujícím moderní, transparentní, dobře hospodařící advokátní komoru, která má aktivní mediální politiku, aktivně se účastní legislativního procesu a aktivně vystupuje na ochranu právního státu. Jedná se tedy o obecné cíle, které jsou dlouhodobě společné nejen všem advokátům, ale také všem bývalým, stávajícím a doufejme i budoucím členům orgánů advokátní komory. Některé cíle se daří naplňovat lépe, některé hůře a pochopitelně vždy je prostor pro další zlepšování.

Na základě svého několikaletého působení v orgánech advokátní komory mohu potvrdit, že o kvalitní komoru usilují všichni kolegové, se kterými jsem se v orgánech ČAK setkal, a kteří své funkce zpravidla vykonávají jako čestné, bez nároku na odměnu, respektive ve výjimečných případech s nárokem na náhradu nákladů či ušlého času. Pokud jde o programové cíle, tak se zpravidla shodneme na obecných cílech, ale často se lišíme v názorech na detail či na cesty, které k takovým cílům vedou. Za léta činnosti v advokátní komoře jsem se naučil, že pohledy se často liší podle toho, jakou specializaci či jaký způsob advokacie ten který advokát vykonává. Proto je dobré, když se práce v orgánech advokátní komory účastní co nejširší spektrum advokátů, tak, aby komora reflektovala potřeby všech svých členů.

Jednoznačně chvályhodná je snaha nově vytvořené skupiny, aby se zejména mladí advokáti více zajímali o dění v komoře. Ani toto téma však nepředstavuje žádnou, mediálně tolik žádoucí vzpouru. O postupné omlazování a doplňování členů orgánů advokátní komory se na advokátní komoře snažíme dlouhodobě a výsledkem je, že jak práce v představenstvu, tak v dalších orgánech komory, tedy v kontrolní radě, v kárné a odvolací kárné komisi se účastní celá řada mladých advokátů, tedy pokud můžeme čtyřicátníky stále považovat za mladé advokáty. A takových je dnes více než třetina. Za nejvyšší praktické rovněž považuji, když se kandidáti do představenstva generují z advokátů, kteří dříve působili v jiných orgánech komory, kde se seznámí s fungováním a činností komory.

V této souvislosti přichází kolegové s návrhem na obnovení diskuse o změně volebního systému do orgánů komory, kdy v současnosti se orgány volí na sněmu a navrhují zavedení možnosti

korespondenční nebo elektronické volby. Tato diskuse je pochopitelně legitimní, a pokud se podaří najít uspokojivé řešení mezi anonymitou volby a její bezpečností, nelze proti takové volbě nic zásadně namítat. Osobně se sice domnívám, že stávající možnost volby na advokátním sněmu je v zásadě dostatečná a výhodou spojení volby do orgánů komory s advokátním sněmem je, kromě společenského setkání advokátů, také nezbytná stavovská diskuse nad celou řadou dalších otázek spojených s činností advokátní komory a advokátním životem. V opačném případě bude stavovská diskuse probíhat spíše mediálně nebo na sociálních sítích. ČAK nedávno na výzvu některých kolegů zveřejnila přehled náhrad funkcionářů advokátní komory, neboť skutečně není co tajit, když náhrady jsou víceméně symbolické, nicméně některé nenávistné a zcela nesmyslné, pochopitelně anonymní, komentáře na sociálních sítích mne vedou k přesvědčení, že stavovská diskuse by se měla odehrávat ve stavovském prostředí, a nikoliv na sociálních sítích. Bylo by, myslím, škoda, kdyby se účast advokátů na sněmu zredukovala na pouhé korespondenční hlasování, což by vedlo spíše ke snížení zájmu advokátů o dění v advokátní komoře. S ohledem na velikost České republiky zřejmě nepředstavuje osobní účast na sněmu nějakou zásadní překážku pro výkon stavovských práv. Pochopitelně, že situaci může zásadním způsobem změnit pandemická situace a pro takové případy bude třeba hledat náhradní řešení.

Co naopak poněkud postrádám mezi hlavními cíli a volebním programem nové platformy, je důraz na nezávislost advokacie, stavovskou samosprávu a ochranu důvěrnosti vztahu mezi advokátem a klientem. Předpokládám, že tyto pilíře považují kolegové za samozřejmost, ale dovoluji si připomenout, že právě o tyto základní zásady je třeba bojovat především v době, kdy neustále roste snaha státu, a to jak na domácí, tak na mezinárodní půdě, o omezování těchto principů pod záštitou boje proti daňovým únikům, praní špinavých peněz a mezinárodnímu terorismu.

Závěrem si dovoluji vyjádřit hluboké přesvědčení, že advokátní komora žádnou revoluci nepotřebuje. Jsem přesvědčen, že advokátní komora velice dobře plní roli samosprávné stavovské organizace, která prosazuje právo na poskytování právní pomoci advokáty. Přes veškeré snahy státních orgánů hájí nezávislost advokacie a brání ingerenci státních orgánů do výkonu advokacie. Advokátní komora potřebuje, aby se její činnosti aktivně účastnili renomovaní advokáti, kteří mají zkušenosti s úspěšným vedením advokátní praxe, a kteří svou odborností a reputací mohou být přínosem k činnosti advokátní komory. Advokáti jsou vysoce profesionálním stavem, který nepotřebuje advokátní komoru jako odborovou organizaci, která by měla prosazovat pracovní, politické či sociální zájmy svých členů, ale jakožto samosprávnou organizaci, která zajišťuje adekvátní právní rámec k nezávislému výkonu advokacie. Negativní zkušenosti jiných profesních samospráv jednoznačně ukazují, že opačný přístup může vést ke ztrátě profesní samosprávy a podřízení orgánům státní správy.

Mgr. Robert Němec, LL.M.,

advokát a partner PRK Partners s.r.o., advokátní kancelář,
místopředseda představenstva České advokátní komory

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 1/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)